

1867-07-23

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Nysø

Omtalte personer:
Christine Stampe
Elise Stampe
Jonna Stampe

Arkivplacering:
Mappe 4 nr. 33

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard skriver om sit besøg på Nysø og Christinelund. Derudover skriver hun også om sine tanker om kristendom og Grundtvig.

TRANSSKRIFTION

Den 23de Juli 1867

Min kjære Mand!

Naar Jonna tager sig af Brevet, tænker jeg nok Du faaer det. Touren gik da meget godt igaar, ingen Søsyge og paa Dækket hele Tiden. Lidt koldt var det og lidt Regn fik vi, men Tæpper hjalp godt for begge Dele.

Børnene var muntre og Tille gjorde Bekjendtskab med en lille, morsom Dreng paa 2 Aar. Lidt efter at vi var kommet i Land, kom der Vogn fra Nysø og det var altsammen meget godt, hvad synes Du, Tante lod os endogsaa af egen Drift kjøre til Christinelund om Eftermiddagen, saa jeg fik dog talt en Time i Ro med Jonna. Elise er jo meget glad ved at

●2●

have os, over Tante er der Uro som sædvanligt, men hun er ogsaa som sædvanlig venlig imod os; saa Du kan i den Henseende være Rolig for os. Bliver hun kjed af at have os, saa deler vi kun Skjæbne med Alle andre, Christians, Grevinde Blycker, Comtesse Trarp osv.

Min søde Mand! jeg er glad for den sidste Aften vi havde sammen, ikke sandt den var god. Nei! det har ingen Nød med os, saalænge vi bare holder fast fast paa hvad vi har. Jeg har været saa glad siden forrige Søndag, det Tunge er kun, at jeg ikke altid føler Herrens Nærhed saa tydeligt, at der er Tider, hvor Bevidstheden derom bliver ligesom død imig, den er der, men uden Liv og Glæde; saa har jeg kun det at holde mig til, at der har været og der vil igjen komme Tider, hvori det lever og lyser for mig, det store Naadens Ord [at] vi skal

●3●

blive Eet med vor Frelser. Det var det hellige Fællesskab der den Søndag gjorde mig saa glad; jeg følte det er dog Eet og det samme vi vil, hver paa sin Maade, men eens i Hovedsagen, jeg følte, jeg kunde opgive smaa personlige Ønsker, for at være enig med Menigheden, for at leve sammen med dem; og jeg følte at Aanden, som har begyndt den store Gjerning i os (i Menigheden i Norden) kun vil fuldføre den til Vorherre Jesus Christie Dag.

Saa vi skal kun ikke gjøre os Sorger og Bekymringer heller for det daglige Brød i Kirken; Har G. været et udvalgt Redskab, saa er det jo Gud, der har udvalgt ham, og han kan vælge hvem han vil; han veed hvortil vi trænge, og han vil give os det til rette Tid.

●4●

Ikke sandt? Du har det jo bedre? Du vil jo tage friskt fat paa Reisen, og glæde Dig over alt godt der er at glæde sig over og alt skjønt der er at see i Naturen trods Uro og Kulde. Det var et Pragtfuldt Lys igaar Eftermiddags, da jeg kjørte til Christinelund, ned over Bugten var Himmelen klar og mild i Farven, men for Solen bag Nysø var der store Skyer med en Kerne, hvorigjennem Solen kastede Straalerne lige ned.

Nu venter jeg med at skrive, til jeg faaer Din Adresse vent bare ikke for længe med at skrive. Børnene hilser mange Gange og siger, at de morer dem udmærket.

Din G.

have os, naar Tønder er der
Hvo som ved vort, naar han
er og som som ved vort, naar han
indad os; for Du kan i den
komende naar Tønder for os
blive han bød af et heil
og, for dele vi kan synges
med alle andre, kristne for
inde Bølgene, Løst og Tønder, og.

Min søde Mand! jeg er glad
for den pisse ofte vi kan se
men ikke tænkt den var god.
Det er det her, ingen ved med os, for
vi har holdt på som jeg har
vi kan. Jeg har været for glad for
forrige Sunday, det tager en lang
et jeg, ikke altid for den samme. Men
led for tydeligt, at der er Tønder
hvor Bølgene kan blive
Løst og Tønder, der er der, men
inden Løst og Tønder; for her jeg kan
at et andet, men tid, at der kan
være og der vil jeg komme
Tønder, hvor det fæle og Løst for
men, det store Bølgene Løst og Tønder.

blive det med, for Tønder. Det var
det hellige Tønder, det er
Løst og Tønder, men jeg glæder mig
fæle det er dog, at det kan
vi vil, hvor fæle for Tønder
men ikke, i Tønder, og
fæle, at jeg kan se og se for
fæle, for at se
men med Tønder, for at
Løst og Tønder, men det jeg
fæle at Tønder, for her kan
fæle den store Tønder, i os
Løst og Tønder; Løst og Tønder
vil fæle for den til Tønder
Løst og Tønder, for vi skal kan
ikke gøre os Løst og Tønder
Løst og Tønder for det Løst og
Løst; Løst og Tønder; her jeg, men
et Løst og Tønder, for er det
jeg fæle der kan Løst og Tønder
og her kan Løst og Tønder
vil; her kan Løst og Tønder
og her vil gøre os det Løst og Tønder.